

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecători - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 20 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2013 declarat de inculpatul

Revenco Igor Mihail, născut la 18 ianuarie 1967, originar și domiciliat în mun.Bălți, bd.Larisa 7, ap.6.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 10.09.2012 pînă la 20.02.2013,

instanța de apel de la 22.03.2013 pînă la 17.04.2013,

instanța de recurs de la 22.10.13 pînă la 22.01.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 20 februarie 2013, Revenco Igor a fost condamnat în baza art.217 alin.(2) Cod penal la 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Revenco Igor, în luna iunie 2012, în scara blocului unde locuiește a găsit un pachet din polietilenă cu o masă vegetală mărunțită de culoare cafenie, pe care a recunoscut-o ca paie de mac și, acționînd în mod intenționat, a adus-o acasă, întrebuițînd o parte din ea, iar restul substanței o păstra pentru întrebuițare personală, fără scop de înstrăinare. La 11 iulie 2012, ora 08.00, Revenco Igor, a fost oprit de către colaboratorii de poliție în apropierea domiciliului său din bd.Larisa fiind suspectat de întrebuițarea substanțelor narcotice și condus la dispensarul narcologic pentru examinare, unde a fost întocmit procesul-verbal nr.661 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, conform căruia s-a constatat consecințele consumului substanțelor narcotice - marihuană. Ulterior, în aceeași zi, în urma efectuării percheziției la domiciliul acestuia din bd.Larisa 7, ap.6, mun.Bălți, la bucătărie, în sertarul de jos a aragazului, a fost depistat un pachet din polietilenă, în care se afla o masă vegetală mărunțită de culoare cafenie, cu miros specific care, conform raportului de expertiză nr.661 din 06.08.2012 reprezintă plante de mac cu greutatea de 101,4 grame, ce constituie proporții mari, pe care Revenco Igor, le păstra ilegal, fără scop de înstrăinare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul I.Revenco, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, motivînd că nu este vinovat în săvîrșirea infracțiunii imputate, pachetul cu substanțele narcotice depistat în urma percheziției la domiciliul său nu-i aparține lui, dar i-a fost aruncat de către persoanele cunoscute care au fost la el acasă, astfel în materialele cauzei lipsesc probe ce ar dovedi vinovăția sa, nu s-au luat amprente de pe pachetul depistat pentru a se dovedi că acestea îi aparțin lui.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului I.Revenco, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului I.Revenco în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui au fost corect încadrate în baza art.217 alin.(2) Cod penal, fiind bazate pe declarațiile martorilor A.Botnariuc, S.Hartiuc, A.Voroni, V.Cebotari, L.Gușan și actele cauzei, cercetate suplimentar în instanța de apel - procesele-verbale de ridicare și examinare a setului de documente din procesul contravențional pe numele lui I.Revenco; de examinare medicală privind constatarea consumului alcoolului, stării de ebrietate și natura ei nr.661 din 11.07.2012; de percheziție la domiciliul inculpatului din 11.07.2012 și fototabelul la el; raportul de constatare tehnico-științifică nr.609 din 25.07.2012; raportul de expertiză nr.661 din 06.08.2012, probe care, luate în ansamblu, confirmă că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

De asemenea, instanța a menționat că nu pot fi reținute afirmațiile inculpatului, precum că pachetul cu substanțele narcotice nu-i aparține lui, că i-a fost aruncat de către persoanele cunoscute care au fost la el acasă, considerându-le declarative, dat fiind faptul că nu a fost stabilit cine sînt aceste persoane, iar pachetul cu substanțe narcotice a fost depistat anume la domiciliul său, percheziția fiind efectuată în temeiuri legale, încălcări procesuale la efectuarea acesteia nefiind stabilite.

Neîntemeiate a considerat instanța și argumentele inculpatului, precum că atît organul de urmărire penală, cît și instanțele judecătorești nu au efectuat expertiza amprentelor de pe pachetul cu substanțe narcotice, deoarece acesta nici la urmărirea penală, nici în cadrul cercetării judecătorești nu a solicitat numirea unei expertize în acest sens. Totodată, instanța a menționat că inculpatul a avut acces la toate probele acumulate în cadrul urmăririi penale, și, atît el, cît și apărarea nu au contestat careva acțiuni ale organului de urmărire penală și nu au avut obiecții la probele administrate, inclusiv la procesul-verbal de percheziție, de depistare și ridicare a substanțelor narcotice.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a concluzionat că, la stabilirea categoriei și termenului acesteia, prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.61, 75 Cod penal, a ținut seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante, de faptul că acesta a comis infracțiunea în stare de recidivă, astfel corect a conchis că corijarea și reeducarea lui va fi posibilă numai prin executarea pedepsei cu închisoare, ținîndu-se cont de prevederile art.34, 82 Cod penal.

5. Hotărîrile judecătorești nominalizate sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpatul I.Revenco care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt ale cauzei, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că nu a comis infracțiunea imputată; nevinovăția sa se demonstrează prin declarațiile martorilor, dosarul este fabricat, în rest repetînd motivele care au fost descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârilor atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art.430 pct.5) Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului declarat rezultă că, inculpatul I.Revenco, nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret cel puțin unul din temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere a stării de fapt, ci a problemei de drept.

Cerințele nominalizate, deși sînt obligatorii, nu au fost respectate de către recurent.

Potrivit recursului, inculpatul I.Revenco nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, solicitînd achitarea sa, astfel acesta era obligat prin lege să invoce vreunul din temeiurile pentru recurs stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sînt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea, cu indicarea expresă a temeiurilor pe care se întemeiază, astfel recurentul nu s-a conformat legii.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.1), 3) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpatul I.Revenco și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Revenco Igor împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 20 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2013, în propria lui cauză penală, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și art.430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 februarie 2014.

Președintele

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu